

съвършенното нѣмание въ Турция на списоци или нѣкоя-си достовѣрна статистика. Даже не е възможно да са придържашъ у обикновенното правило да четешъ на сѣка кѫща по 5 души, защото бѫлгарете, както русските селяне, држатъ са у стария, патриархаленъ обичай, споредъ който сичките уженени синове съ семействата си живѣятъ въ родителския домъ до смъртъта на дѣда си. И така, по-нѣкогашъ подъ единъ покривъ живѣятъ по 20, 30 души, зарадъ това по-вѣрно е въ Бѫлгария да са смѣта среднио число отъ 8 до 10 жители въ сѣка кѫща. Едибъ-Ефенди въ своя докладъ говори, че въ Батаќъ е имало сичко 1400 жители. По безсръмна лжжа отъ тая никога не е казвалъ даже нѣкой турченъ. Скайлъръ си набавилъ расписанието на даноците за текущата година, въ което са показва, че въ Батаќъ има 1420 души, способни за военна служба и задолжени да плащатъ бедель за освобождение отъ военната служба. Въ пѣкое европейско господарство тая цифра би означавала общото число на населението до 15,000, но тута не може да са опредѣли по-вече отъ 8 до 10,000, както въ дѣйствителностъ и удостовѣряватъ жителите отъ Батаќъ и Пещера.

Въ Англия и изобщо въ Европа имать твърдѣ криво понятие за бѫлгарете. Азъ винаги сѫмъ слушалъ, и, да си кажа правото, до послѣднио врѣме самичакъ мислѣхъ, че тѣ сѫ диваци, не по-цивилизовани отъ американските индийци. Представете си моето удивление, когато узнахъ, че почти въ сѣко бѫлгарско село има училища, и че тия школи, дѣто тѣ не сѫ изгорени отъ турците, са намиратъ въ цвѣтуще положение. Тѣ са обдържатъ отъ сумите на